

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25882/2023
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Снежица Живановић Шкаро, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Станмир Ђурић, адвокат из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1742/2022 од 06.07.2022. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1742/2022 од 06.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ББ из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1742/2022 од 06.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1742/2022 од 06.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог ББ из ... и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 3635/19 од 13.12.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиле и утврђено да је тужила ванкњижни власник непокретности-стана број .. у надграђеном делу стамбене зграде бр. .. у Ул. ... у Нишу на шестом спрату, на северозападној страни, укупне површине од 47,97м², са припадајућим основом у таванском простору, постојећем на кп бр. .. (раније кп бр. ...) КО Ниш - Ћеле Кула, уписаног у лн. бр. .. КО Ниш-Ћеле Кула, на основу куповине и одржаја, што су тужени дужни да признају и трпе да се тужила без њихове сагласности и присуства упише као власник у јавним књигама (clausula intabulandi) обавезани су тужени да тужили солидарно надокнаде трошкове парничног постука у износу од 116.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате а одбијен је захтев туженог ББ за трошкове поступка. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени ББ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са

предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужила је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Правноснажном пресудом је утврђено да је тужила ванкњижни власник непокретности стана број .. у надграђеном делу стамбене зграде бр. .. у Ул. ... у Нишу, површине од 47,97м² на основу куповине и одржаја. Тужила је у својству купца дана 12.03.2006. године закључила уговор о купопродаји непокретности са туженим ВВ и туженим ГГ у својству продаваца као суинвеститорима, те је ради куповине наведене непокретности као корисник кредита дана 21.03.2006. године закључила уговор о стамбеном кредиту код “Нуро Алпе Адриа банке” а.д. Београд као даваоцем кредита, исплатила купопродајну цену у целости и ступила у државину предметног стана дана 20.03.2006. године. Овај стан је након куповине био предмет извршења у извршном поступку који се водио пред Основним судом у Нишу Ив 5619/10, у ком је извршни поверилац “Societe GeneraleYugoslav Bank“ а.д. Београд поднео предлог за извршење против извршног дужника, овде туженог ВВ на основу веродостојне исправе менице, јер је тужени ВВ у време спровођења извршења био уписан као држалац предметне непокретности са обимом удела од ½. Уговором о непосредној погодби од 17.10.2017. године извршни дужник, овде тужени, ВВ уступио је у својину и државину ½ стана који је предмет тужбеног захтева за цену од 1.050.000,00 динара, те је закључком Основног суда у Нишу ИВ 5619/10 од 24.11.2017. године, предата купљена непокретност купцу, овде туженом ББ, који након куповине није уведен у посед ½ предметног стана. Тужила је од куповине стана и ступања у државину од 2006. године непрекидно живела у њему, а тек након правноснажно окончаног извршног поступка обавештена је од стране туженог ВВ да је ½ њеног стана продата у извршном поступку.

Нижестепени судови су након утврђених чињеница применом одредбе члана 28. и 72. Закона о основама својинскоправних односа усвојили тужбени захтев тужиле налазећи да је предметну непокретност тужила стекла куповином и одржајем, да је државина тужиле законита, заснована на пуноважном правном послу-овереном уговору о купопродаји Ов I 3085/2006 од 20.03.2006. године, те да иста није прибављена силом, преваром или злоупотребом поверења, да је државина тужиле савесна, да је била у уверењу да је стан који је купила и у ком станује њено власништво, те да је тужила у законитој и савесној државини предметног стана преко 10 година. Тужила није исходовала упис права својине на спорном стану у јавним књигама јер надграђен део стамбене зграде није добио употребну дозволу. У случају сукоба правних основа претпостављених власника исте ствари, у конкретном случају јачи правни основ има претпостављени власник који је ствар стекао теретним правним послом. Тужила има оверени уговор о купопродаји непокретности, а тужени ББ судску

одлуку из извршног поступка, па су правни основи изједначени у погледу начина стицања. Ако су правни основи исте јачине, првенство има лице код кога се ствар налази, јер је одредбом члана 41. Закона о основама својинскоправних односа регулисана заштита права својине и прописано да лице које је прибавило индивидуално одређену ствар по правном основу и на законит начин, а није знало и није могао знати да није постало власник (претпостављени власник) има право да захтева њен повраћај од савесног држаоца код кога се та ствар налази без правног основа или по слабијем правном основу. Када се два лица сматрају претпостављеним власницима истих ствари јачи правни основ има лице које је ствар стекло теретно у односу на лице које је ствар стекло бестеретно. Ако су правни основи ових лица исте јачине, првенство има лице код кога се ствар налази. Према закључку нижестепених судова спорни стан налази се у државини тужиле од 2006. године па све до данас, па тужилца има јачи правни основ за стицање права својине.

О захтеву тужиле судови су одлучили применом материјалног права који је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог ББ, као изузетно дозвољеној применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, Врховни суд је установио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.07.2019. године. Вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Како вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Тужилци не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија

Весна Субић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић